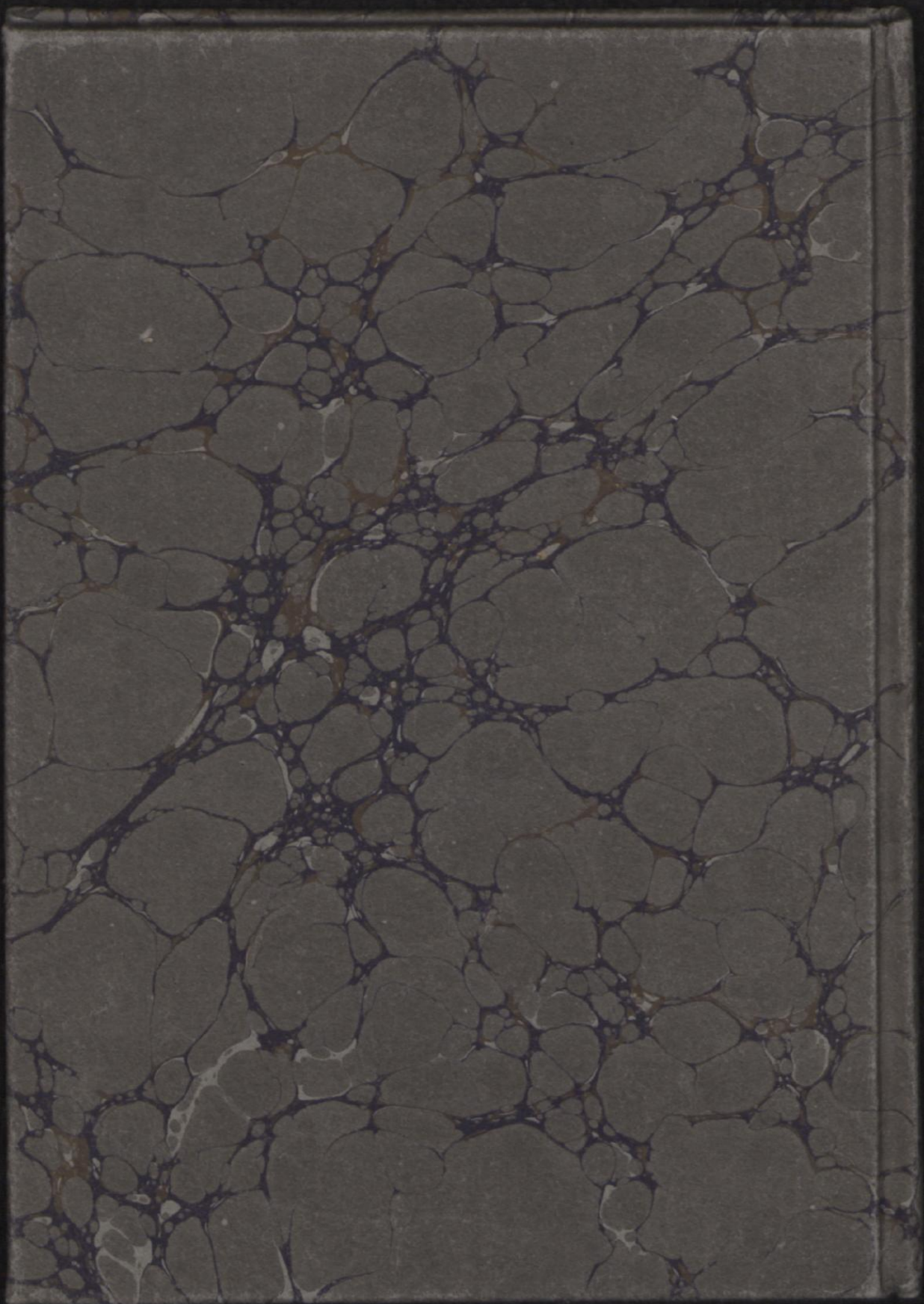
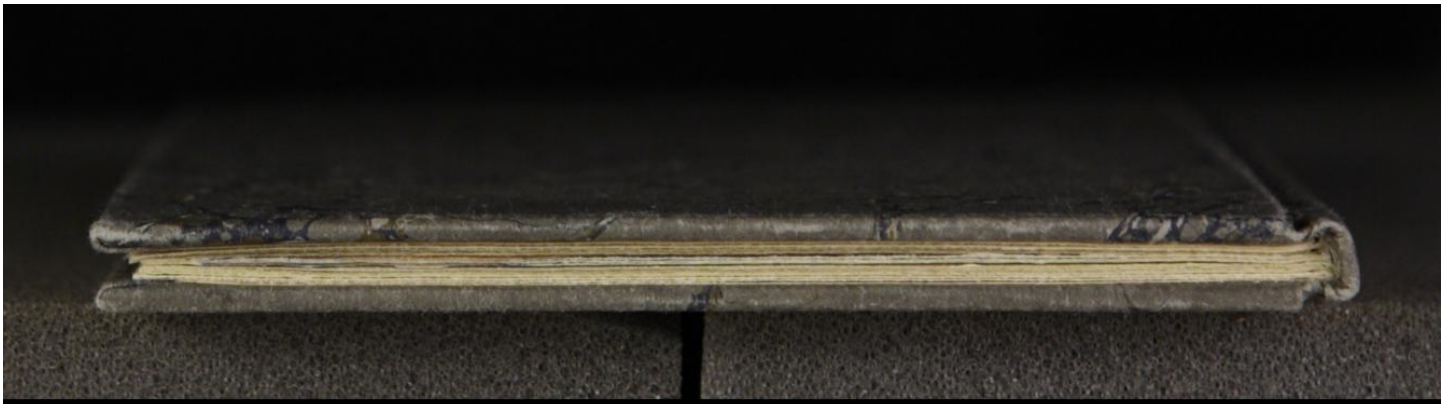

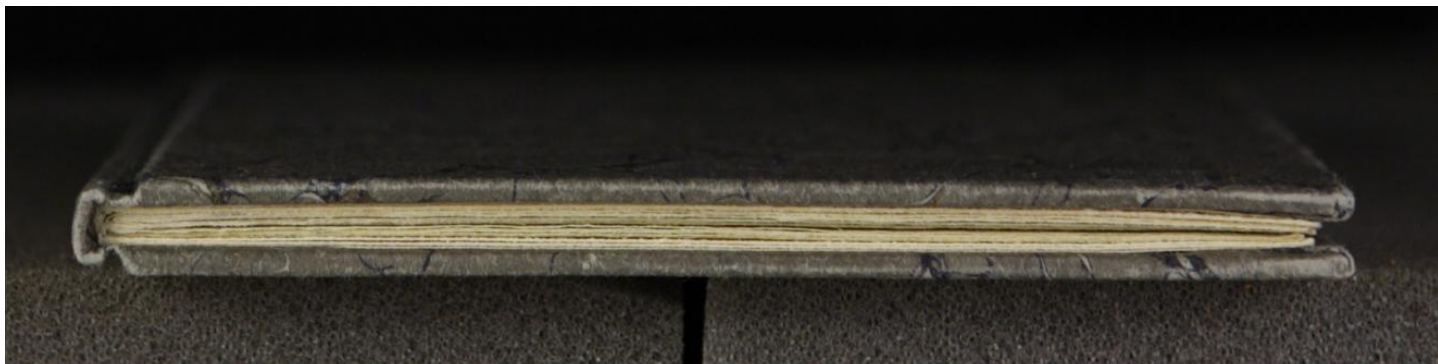

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 250 8° copy 2

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 250 8° copy 2

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 250 8° copy 2

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 250 8° copy 2

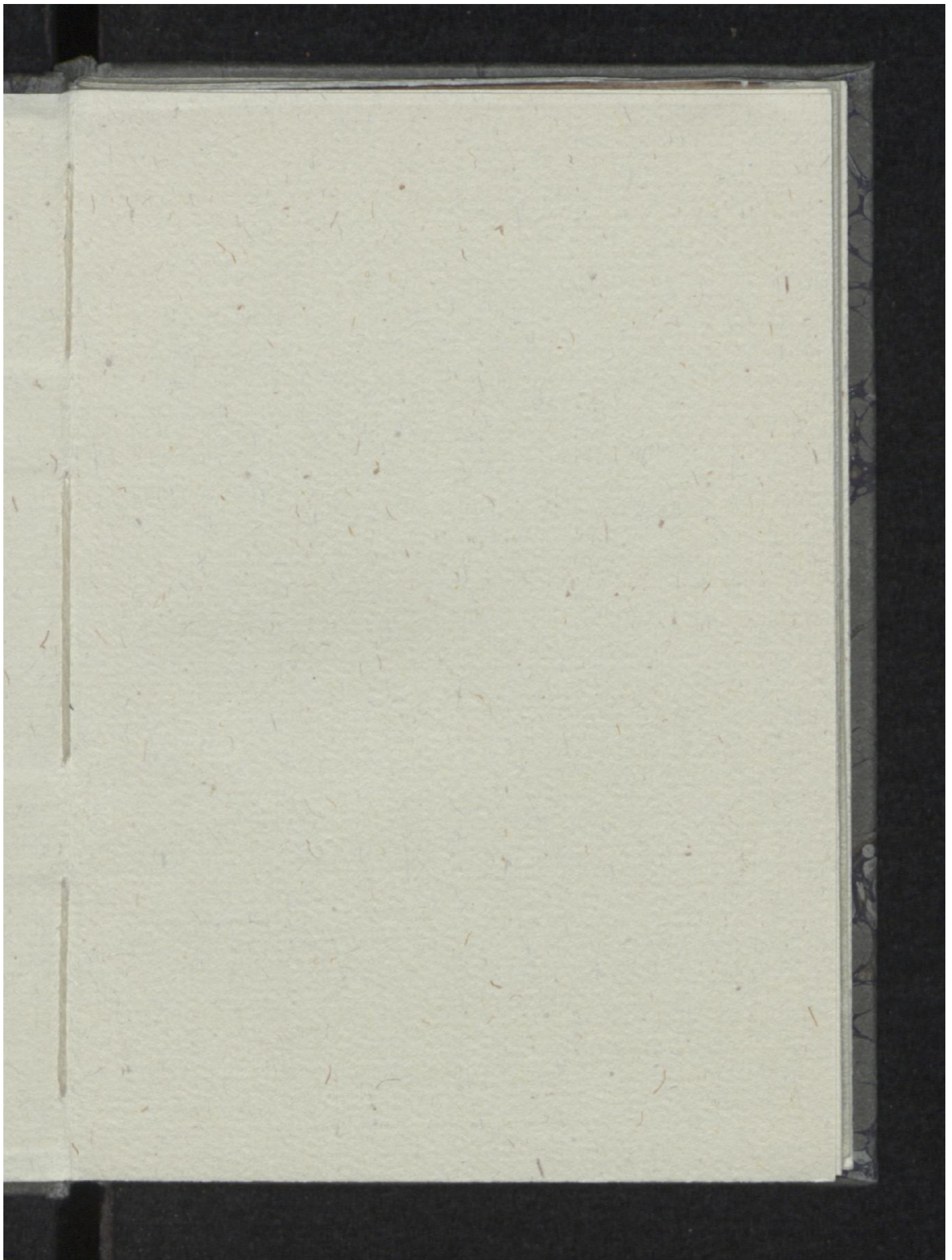
DA Box

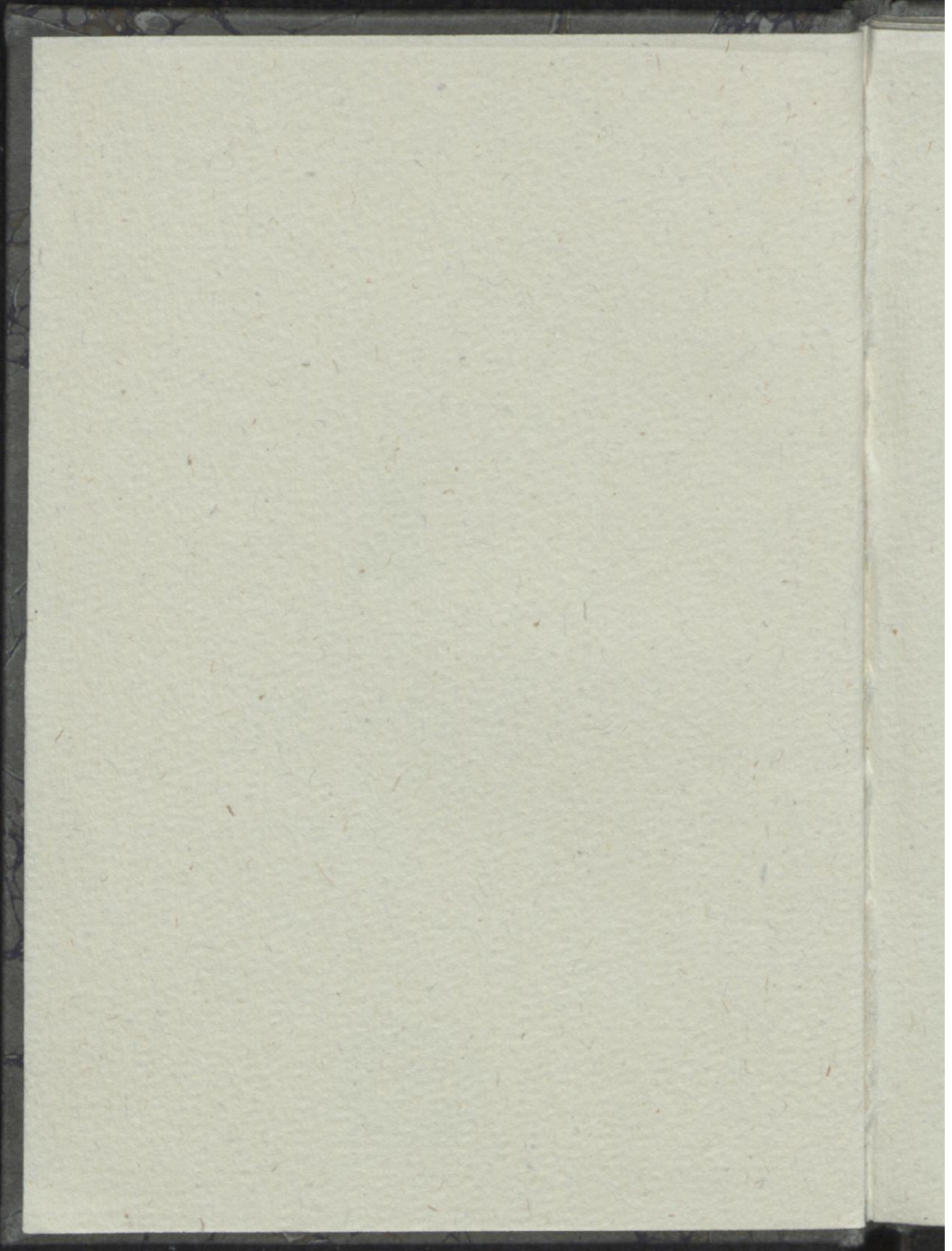

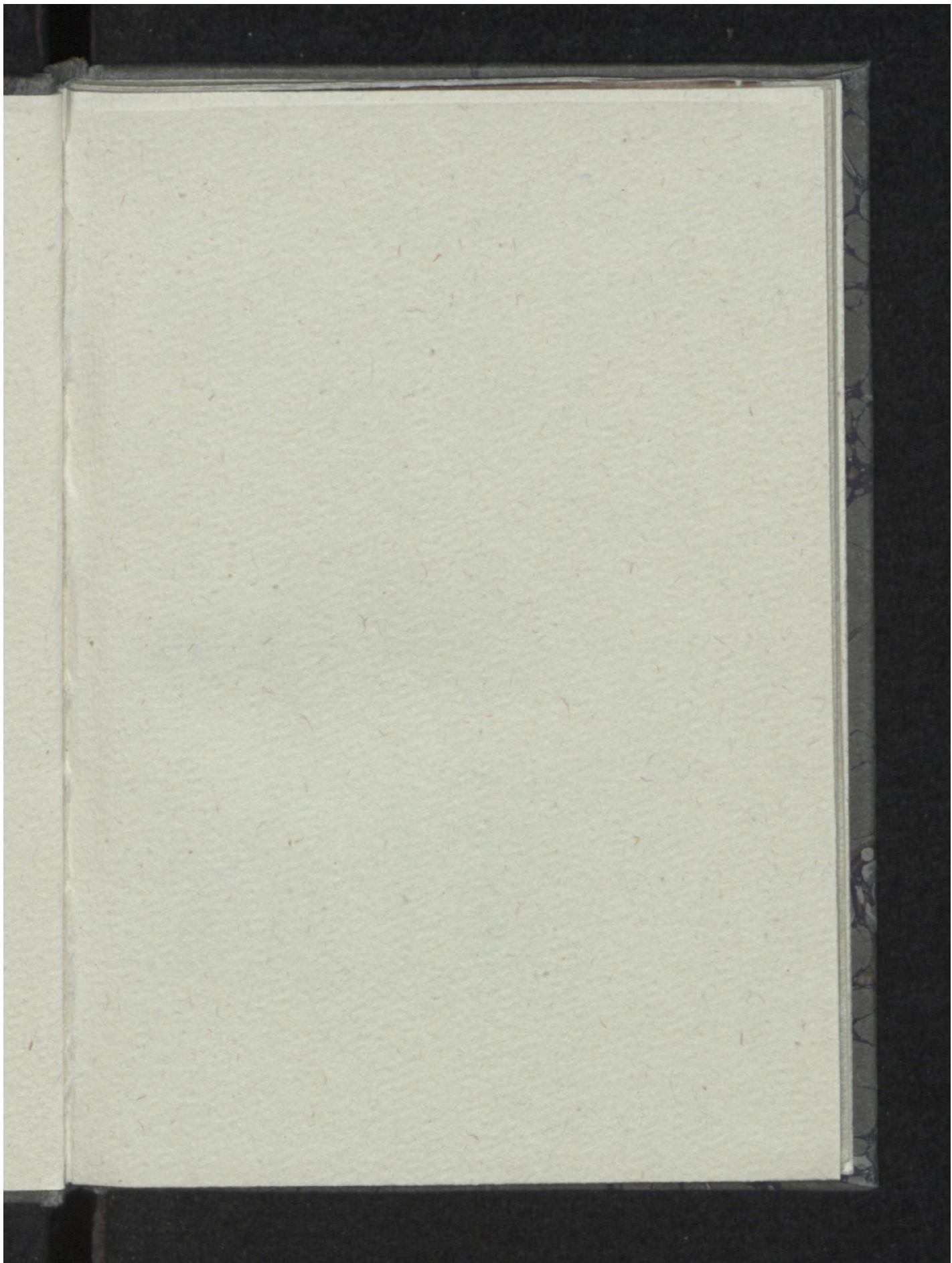
LN 250

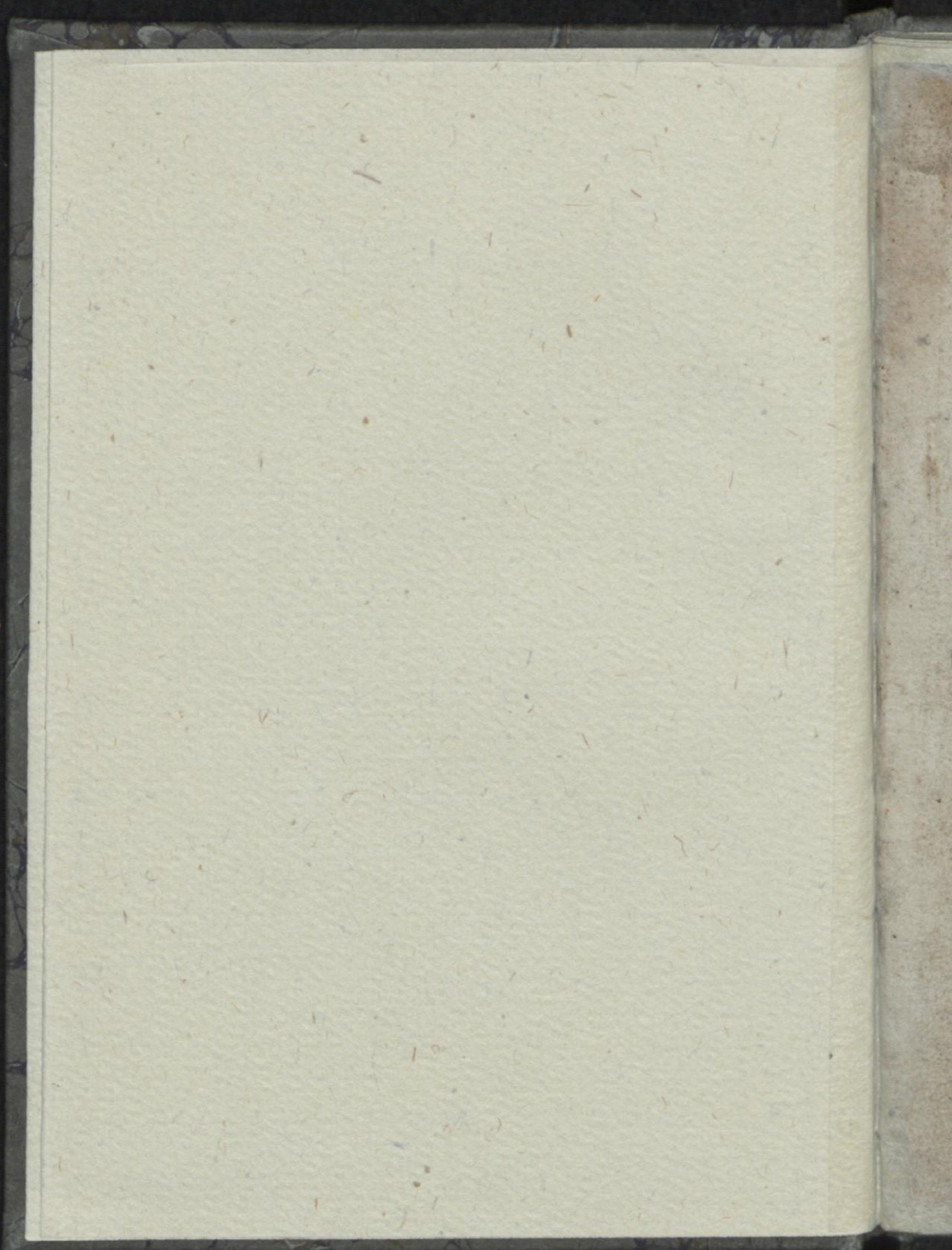
ex. 2.

En Sermon/om Troē
oc hendis krafft/ ved hvil

ken Gude værferdig giøre
alle menniske for seg/ oc
tager dem i sin hellige
gunst oc nade

66

J Christiernus Scroch Anno domini
M. D. XXXvij

Reud Merdau
1859.

INS

5098

Gal. Cap. 3.

Ligerulis som Abraham haffuer troes
Gud oc der er hanneim regnet till ret
ferdighed / Saa bekiende i iaa ath de
som ære aff troen de ære Abrahams
sonner / Men scriften haffuer der til
forn seed at Gud skulde retferdig giøre
Nedninge ved troen / Thi forkiynder
hun Abraham Vdi din sæd skulle alle
hedninge benedides / Saa skulle nu de
som ære aff Troen benedides med den
trofaste Abraham.

Ser end ieg forclare dette epistel / da er det off
behoff ath vide / oc grundelige offuerueie den trede
oc tuedactighed som nu vdi vor tiid i Christen
hedom opkommen er / ath hun vendes icke alene
ste ved nogne vdnortes sticck eller ceremonier / som
maange mene / Men ved det allerhøgeste stycke
som vor siæls velferd paa henger / som er vor ret
ferdiggiørelse for Gud ved troen / huor der om er
Vdi huilcket stycke de Galather vaare ilde forfø
de / aff falske lærere / oc forlepde i den vrang me
ning ath de trode dem ath forbuersue synds forl
delse

delse / Guds naade oc venscaff ved lofsens gien-
ninger sō de beuarede oc fuldkomme / Som vare
omsterelse i adoffer ath stillighed paa maad kløe
der dage oc andre saadanne budord beuarelse
Ved huilcke de meente dem ath kunde indkomme
i Guds yndest / oc vore frumme oc retferdige for
hannem / Oc i den samme falske mening vare
mesten alle Jødeske folk indførd / baade den tid
troen oc Euangelium begyntes obenbarlige ath
forkyndes ved de hellige Apostle / oc tilforn vdi
Propheternes tider / Da mente de ath giøre dem
selfue retferdige oc salige met deres gode gien-
ger sō de giøre effter Loen / oc i de maade emod-
førde de dem hoffmodelige apostlenes lerdom / sō
vdrobtes ebland hedninge om Christi hellige tro
oc naade / ath Gud vilde forlade synden forgefues
frimillelige for Christi tro skyld alene / vden all
foregaangd verdskyld eller gieninger / oc aname
syndige hedninge til sine børn / saa mange som
vilde tro oc lade dem døbe / Huilcket Israels folk
storlige fortrød ath hedninge skulde saa tilstædes
ath haffue lige indgang mett dem vdi Euangelio
forgefus oc vfortient i alle maade / Oc tages lige
met dem i den mechtige Velbyrdighed oc hiemmel-
ske riigdom som Euangelion tilfuger oc tilbyr
der alle synders tilgiffuelse. retferdighed. oc det
euige liiff. Frid for Christi tro skyld / Huilcke det
te wercklige Jødske folk ingen lunde fordrage ka-
de / Men gaffue dem der emod met ord oc gien-
ninger / lofsens. retferdighed met ath indføre
A q ebland

eblandt de Christne som komne vaare affhedens
ste dømet/ Oc vilde aldelis ath det skulde være
fornøden ath holde Moislows oc sticck / lige med
Euangelio saa fremt som nogne salige vilde vere /
oc der med forfærde de maange land oc stæder / oc
de Galather besynderlige / som mand maadelig
ge forfare vdi dette gandske epistel som apostelen
scriffuer til dem oc flitelige legger vind paa at
driffue samme falske lerdøm til rygge / lige som
hand oc giør til de romerske Suor hand sterckes
lige driffuer sin lerdøm emod lousens retferdighz
oc falske gierningens hellighed / som er intet andet
for Gud end falske semulatz oc øgneskuggelig
strømteri aff meniskelig troløse fortagelse oc naa-
deløse wuillighed / som gielder intet for Gud huile
ket S Pouel her deylige forclarer / bode med scrifte
oc exempel i dese fore sagde ord / i saa maade.

**Ligeruis som Abraham haffuer
troet Gud / oc det er hannem
regnet till retferdighed /**

Til desse ord; forstand / hører den historia genesis
so paulus haffuer her til sin bevisning fremfallet /
huilcken alt sammen her ath fremrage vorder for
laangt / di vil ieg icke vden noget røre der aff / ath
wij des bedre mune foritaa texten / Der fore læse
wij vdi samme Moisi bog / att Abraham vor vdi
dette augudijske rige / kalden / huilket rige vnder
giffuets

Gen. 11

giffuet vaar atskillig angudz dyrkelse met maage
 hedenste skick oc ceremonier / oc serdelis tilbade de
 denne elementæ ild / oc holde hende for deres yst
 perste Gud / oc i den samme blindhed oc vild
 farelse vor Abraham opfødt / oc leffde vdi met
 sin fader / Thare / oc met sine brødre Nachor Tos. 24
 oc Aram / som bemises clarlige maange steder i Jud. 5
 scriffen / Saa lenge Gud aff sin euige forskick oc Act. 7
 vduellelse kallet hannem der vdaß der hand vor
 fē oc halffierde sinde tiuffue Aar / Oc bad hannē
 vdgaa aff sit fæderne land oc faders hwsß / oc
 till det landskaff / som hand vilde vise hannem
 oc Gud loffuede det at hand wilde benedide oc
 stoer giøre hannem oc maanigfoldig giøre hans
 naffn / Gen. 12

Zulket hand oc gjorde / reigsede strar der
 fra / oc wandrede ind vdi det landskaff Canaan /
 met sin hustru Sara / oc met sin broderßøn Lot /
 oc wor der / Der effther noghen tind obenbarede
 Gud sig for hannem oc ved ith skien taledde till
 hannem oc sagde / Abraham du skalt icke rædes /
 ieg er din bestermere / och ieg er din løn som er
 megen oc stoer / Oc der Abraham swarede Gud
 oc bekumrede sig at hand hans hwsßes bufalings søn /
 Elezer damascus / skulde worde hans arffuing /
 thi hand haffde ingen barn / Da saade Gud till
 hannem / Ney Abraham / hand skall icke wore
 din arffning / Men de sø skal fødes aff dig / hannē
 skalt du haffue till arffning / Oc Gud ledde hans
A ig nem

nem vd aff huset/ oc sagde til hannem/ See op
 tilhiemmelten oc tæll stierterne om du kant/ oc
Gen. 15 Gud sagde till hannem/ saa skal din sæd och aff
 komme vore/ oc Abraham trode Gud/ oc det er
 hannem regnet til retferdighed/ Desse ere ordene
 som Apostelen her indfører i sit epistel til sin be-
 visning om Abrahams retferdig giørelse/ oc første
 indkommelse til Guds indest oc naade

Om troens vnderlige fræft. Her see vi troens vnderlige fræft hvor
 høvelig hun offuergaar vort menneskelig skiel oc
 fornømsk/ Oc enfoldelig befatter Guds foriettelser
 grundendes seg der paa alene/ Saa som vi
 her maa formecke aff denne eræfader Abraham
 som stadelige trode oc samt yckede Guds ord/ dog
 de syntes vmuelige ath kunde nogen tiid fuldfø-
 mes/ Ath hand oc hans hustru skulde aule børn
 paa deris yderste alderdom/ Zelft fordi hand vor
 da fuld næt hundrede aar gammel/ och hans
 hustru Sara vor oc wfructsommelig aff swar
 alderdom/ oc wbequem ath vndfaa oc føde da
Rom. 4 børn naturlige/ som Paulus bevis klarlige til
 de Rømerske/ Dog trode hand den altnectigste
 Gud oc tuilede intet paa hans foriettelste/ men
 bleff sterck i troen/ oc gaff Gud den eræ och
 hand viste det paa det alleruiffeste/ Ath huad
 Gud loffuede det kand hand oc saa giøre/ Der
 fore er det oc saa regnet hannem til retferdighed
 Thi hand gaff Gud det som hannem tilhørde/
 som er sandhed/ Godhed/ altnectighed Etcet.
 Oc menni

De mennicken det som hannem tilhør / blindhed
wānwittighed / wānmectighed / Etcet. I deth
hād aldelis affsagde / oc dødede sin egen færmis-
fiel / wijsheid. naturlige tancker / forstaand. och
alle menneskelige kraffter. paa det Guds ord motte
saa indgaang / rum / oc sted / i hans hierte / Och
som Paulus siger / Qui contra spem in spem cre-
didit / det er / hand trode paa ith hob / do det wor
intet hob / ath hand skulde vore maange hedning-
ers fader / effter som Gud loffuede hannem / Thi
paa sin oc sin hustruens wegne wor icke hob eller
formoding till ith eneste barn / End sige til saa
maange som stierne ere paa hiemmelen Etcet
Dog forsterkede hand seg i troen emod ald mē-
niskelig begriiff oc forsindelse / Oc tviilede inte
ath der skulde saa met tiden wijselige fuldkom-
mes sō Gud sagde / icke anseendis huor vnderligt
det wor som Gud tilsagde / Men huor mechtig
oc sand hand wor som icke / ath hand vel kunde
fuldbyrde sine Guddommelige ord. i sin sand-
hed / oc giffue hannem børn ved een offuernat-
urlig krafft / effter sin Guddommelig willie oc
welbehaffuelighed / Som denne hellige doctor
Ambrosius deilige beuiss offuer desse samme ord
til de Romerske oc siger / Abraham hand trode
det som for verden wunueligt syntes / thi det hēdet Rom. 4
icke vdi naturen ath gamele menneske føde børn /
oc formeres til saa staar een haab ath de ey telles
kunde Der forjer troen een dyrebort ting thi hun
troer emod det som er / oc emod det som hun seer
ath saa

ath saa skal vore/ och hun husualer seg ved det
hob ath Gud er til som ietter/ Om huilken det
er tilbørligt mere ath besinde/ end det som men
miskelig dødelighed besatte land Sec ille

Vdi samme maade skulle wi Christne men
nisse haffue off i alle de hellige foriettelser/ som
Christus tilsiger off i det naaderige euangelio/
Euoer hand ietter off syndernes forladelse naade
luff oc salighed. ath de skulle vesselige tilkomme
ehuad der synes anderledis ath vederfares/ Som
vnderstundum vel fand hende oc tilfalle genuor
dige ting som synes lige som de skalde være guds
vredis tegen/ oc lige som Gud hade andet i sindet
end som hand foriet haffuer/ Saa som det gic
met tenne troverdige paritarche Abraham/ effter
ath Gud haffde loffuet hannem hielp oc bistand/
Oc ieth hannem det ganste land Canon til eidom
ath erffue/ Dog motte hand dess emelom lide hun
ger/ dyr tid/ oc vandre som een pelegrim vdi sa
me foriette land/ oc motte boo vdi tabernackel oc
Hebre 11 armme huse met sine børn/ Dog forholt hand
seg stadelige ved Guds foriettelse/ oc bide effte en
andē stad oc land hues bøggenester er Gud selft/
Exo 14 Huileket oc saa vederford/ Moisi/ Josue/ Job oc
Josue 7 andre hellige Guds vdualde/ ath Gud loed dem
Job 2 een tid laang omgiffues met alskens iammer oc
modgaang paa alle sider/ lige som Gud hade
villet plat vndfallet oc forladet dem vdi sin Vrede

Der fore

Dog fand

Dog hand kom dennoim siden til hielp oc trost i
alle deres vey.

Der for skulle vi icke acche vduortes
apparentz eller velerfaring/ Men alle tude til
henge Guds ordt oc løfte i hor det gaar/ Thv
effter som Apostelen bestriffuer off troen til de *Guds*
Hebreer/ da er hun en viss tilfluct til det som vi *Hebre.ii*
haabe/ Oc sicker seg effter det som icke syunes/
Det er troen er en substantz oc en sterck fast grūd
Alle vsiknliche tings som oppeholdes i vor hvi/
oc bliffue bestand lige/ Vden huiltē ald an
delig bygnung neidsalder/ Och alle vsiknliche
himmelske ting som Guds ord forwisse off de
bortfalde alle sammen/ naar deres fundamēta
troen vnderckes/ Fordi hun er den eneste be
visning som vefgiør off de ting i vort herte oc
hvi/ sō wore egne aldrig soe/ Oc wort skiel oc
forstand aldrig befarte fand/ At de mærckelig be
stroes i hwen langt borthē/ Oc forwenies dog
wisselig vde ald twiffuel at skulle tilkome/ Di det
sō en seer oc forstaar/ det heder icke tro men det
kalles helder (agnitio) det er en fiendelike som
hand ved met sinne oc wis forfaring/ Men troen
effterfølger enfoldelig guds ord vder ald natu
lig vnskab oc forfindelse/ Och hun lader Guds
mact wære sin bewisning/ oclader Guds sand
hed wære sin skiel/ saa som wi here see om denne
ærefader Abraham/ Suor enfoldelig hand loed
seg lede

seggede aff Guds ord / och grundet sin tro paa
Guds mact och sandhed alle tude / i huad
hannö veiersfaredes off Christne til efftersolles
lig exempel vdi alle vore weye / at viore lige
iaa / Guilcket bliffuer off regnet til reiserdegbed
hoss Gud / lige som det bleff hannü tilregnit

Saa bekiende i iaa at de som eræ aff
troen de eræ Abrahams sønner / **A**n
screfften haffuer det tilforne seet at
Gud skulde redserdig giøre hedninge
ved troen.

Effter wi haffue nu hørdt huorlunde Abra-
ham er redserdig giord ved troen / som hand haff-
de til Guds ord / oc forrettelse / **N**u bewist Apo-
stelen framdeles huarfor hand fram sætthet
Abrahams exempel for de galater / At de skul-
de der aff lære at effterselge Abrahams tro oc
see til hende / oc icke til lovsens gierninger at
betage den redserdighed mer som gielder for Gud
Thi siger hand / att disse forsagde ord som nu
eræ framdragne aff screfften Genne. 15 mwe
i Galater forstaa / At de menniste som eræ aff
troen / det er / de som efftersølge Abrahams tro /
oc eræ hannö lighierrige i troen til Guds for-
rettelse

rettelse at beta och samtycke/ Di eræ Abra-
hams ræthe sønner/ i huad folck de haffue deris
vprynd vdaß/ helder de eræ Jødske eller he-
denske/ Helt fordi at denne sødel som her tales
om/ er icke legomlig/ men andelig/ aff den him-
melste sædh Guds ord/ oc den helligaands kraf/ /
som tiltages oc vndfanges ved troen/ Oc icke
ved omskerelse/ eller med nogne andre lowsens
Ceremonier/ oc gierninger

Her haffue wij at mercke den atskillighed
som scrifften giffuer tilkiende om byrd oc søn-
skab/ at hun taler om twende hande Abrahams
sønner/ Eth slags som eræ hans naturlige søn-
ner oc awkomme aff hans legom och blod/ saa
som Ismael vor herkommen/ oc vralige aff is-
rael/ som vdspreddes slect fraa slect mangfoldes-
lig/ saa som de falske lærere waare her kommen
aff/ som forførde de Galater med falske giernin-
gers lerdøm/ Oc hoffmodit denom aff lowsens
gierningers/ oc omskerelses hellighed oc velbyr-
lighed oc de waare dog vantro y mod the hellige
euangelij forrettelser oc stode det haardelig y mod
Dog berømind de dennom at være Abrahams
fri børn baade det Christus predicket selffuer y
verden oc y den y Apostlenes tye der de vdrob-
te Euangelium/ som mand maa see Johan. 8
huor Jøderne sigde til wor Herre/ Vi y ere

At :apama

Abrahams sæd / oc wij haffne icke tient nogen
 noget tidt / Abraham er wor fader etc / Saa
 danne sønner som saa eræ komne aff Abraham
 blod och byword kaller screfften filios naturæ /
 Naturens børn / Men den anden byword och
 frømtab som screfften giffuer til fiende er andel
 lig / aff den himmelske sæd Guds hellige ord oc
 naade ved troen / saa som Isaac wor andelig sø
 n / oc wor sin fader lighiertig oc sølactig i troens
 foodspord til Guds foriettelse At samtlicke alle ti
 de / som eth ræth egte arffuebarn til Guds for
 iertelser / saa som oc Jacob / Joseph / oc de andre
 wor wolde Patriarcher oc Propheete / vaare Ab
 rahams tronerdige sønner andelig / lige i tro
 oc lyelse i mod Guds hellige ord oc løfte / Saa
 lke sønner kalles i screffte filij promissionis det er
 foriettelssens sønner Gal 4. Di saa mange som
 de e æ de kalles adtes for hans ræthe erffue
 sønner til benedidelsen / oc icke de andre som eræ
 komne aff hannom legomlig / Oc eræ hannom
 vonlige vdi troen oc lyelse til Guds ord och for
 iertelhet / Saa s. Paulus forklarer til de romerste
 huor hand siger / Ikke eræ de alle sønner som
 er æ Abrahams arffomme / Men vdi Isaac skal
 kalles teg sæd / det er / The eræ icke sønner alle
 so n eræ legomens sønner / Men de som eræ for
 iertelssens sønner the skulle tilregnes for sæden etc
 Oc det h. fæer screfften forfagd for mange hwn
 dreds

Rom.

drede aar / at Gud skulde retferdiggiøre / icke
allence eth slags fold i verden / som vor Israels
fold / Men mange vralige & edninge ved troen /
Dog de haffde hu icke omsterelse eller lowen oc
hendes giernmaer / dog skulde de anammes til
samme naade aff Guds fruwillige giendst och
gode villie / som Gud tectedes mest undelig den
nom at bewyse i alle maade / saa som nu her
effter bewises

**Thi forkiønder hun Abraham vdi
din sæd skulle alle hednige benedides.**

Nu befefter Apostelen sin lærdom med en
fast bewisning aff screfften Genn. 22. Huor der
staar tilsgod Abraham vdi din sæd skulle alle
hedninge benedides / det er / vdi Christo skulle
alle hedninge løses / fraa send / oc ded / oc helst
uede / Oc de skulle saa benedidelse / det er / naad
de lijff / oc salighed / Och thet skal skee icke ved
lovsens gerninger / men ved troen til Guds ord
oc forrettelser / om Abraham troede oc gaff mact
vdi sit herte alle tude

Thet samme bewiser oc Esaias Prophetæ
i sit 49. ca. der som hand siger om Christo den
benedidede sæd Abrahæ / Thz er meg lidet / at
Bij

Job i
i Reg. 5

Du skalt være min tiener / til at oprethe meg Jac-
cobs slekt / Jeg gaff teg til hedningers lywss /
at du skalt være min salighed yndil Jorderne
ges ende / Ther see wij Klarlig huor arme hed-
nige skulde tilstædes / at saa indgag lyge m3 Is-
raels folck til retferdighs ved troen / dog de vor-
te v omstorne oc vaare icke vnder lowen / lige
so n wij læsse om desse fromme Guds vdwoid-
mend / som wore Job / Naaman Syrus / Achis-
or / oc saadanne fleræ / som vaare fromme oc hel-
lige for Gud / for troens skyld / dog de leffde icke
vnder Moisi low oc Ceremonier / Men de finge
naade oc benedidelsse ved den tro som de haffde
til den benedidede tilförende Abrahams sæd /
som er Christus Jesus / ved hvilcke alle slecter /
folck / oc nationer haffue været / eræ / oc skulle
worde benedidede ved troen / saa mange som be-
nedidelsse noget tude tilfömen er / Di beslutes
hand nu endelig oc summelig sin lerdom om troen
oc hendis retferdighed / oc siger

**Saa skulle nu de som eræ aff troen
benedides med den trofaste Abraham.**

Her aff er det nu bewist med exempel och
mit klar bewisning aff screfften / at alle menniske
som eræ aff troen / det er / som tro oc giffue de
hellige

X

hellige Enangeliste foriettelser maet i deris hjer-
ter/de skulle benedides m3 den trofaste Abraham
Det er/de skulle forleffis fraa alt ont/oc faa ra-
de oc salighed aff Gud ligeruiff som hand fick/
Di att saadant er icke schriffuet for Abraham
skyld ena/ Men for vor skyld/huilde retfer-
digheden oc skal tilregnes ved troen til Jesum
Christum Di troen oc Guds foriettelser form we
en nu saa moget som da/at betage Guds naade
oc benedidelse/ effter at Christus bliffuer i gaar
oc i dag/ och hand er ewindeltg Hebre. 13

Aff desse ord mwe wi klarlig fiende huor
lunde Gud retferdiggiør v gudelig mennisse At
det skeer i lige maade som det er nu seet om Ab-
raham/ Saa som S. An. bro in epist. ad rom
Cap. 3 deilig bewiff/ huor hand seget/ Quia
enim omnium vnus est Deus vna ratione omnes
iustificauit. Forthi at der er en Gud alles ro
der for haffi er hand retferdiggiord alle ved en
wiise oc maade/ Vi w sandt der icke verd skyld
eller forgargende gode gierninger hoess Abra-
ham/ Der hand vor vdi sin sendige væsen/ oc
awgudeste leffuit/ Men aff Guds egen fr3 for-
k6medes naade oc endeste bleff hand vdwold
oc faller aff Gud/ och fund giord dette gledelig
Enangel3 budskab / Ego protector tuus sum etc
Jeg er din bestermer3/ oc ieg er din leu etc/ Oc
for

for hans tro oc hellige samfætte som hand gaff
 Guds forrettelser/ Da bleff hand regnet retferdig
 for Gud/ som nu sigt er/ Saa giør oc Gud i
 lyge maade nar hand retferdiggiør nogen syn-
 dige men i yste/ Att Gud vdwel hānem effter
 Act. 13 syn ewig prædestinats oc forsticelse/ Effter sō
 Lucas beuissit vdi syn bog sō kalles apostelers
 gierninger/ Att der pā ilus prediket vdi Antio-
 chia/ da gynge sōme bort oc oespottede Guds ord
 Men saa mange (siger hand) som vaare for-
 sticket till det ewige lyff/ the trode Guds ordt/
 Oc hørde the mer glæde/ Der for sagde Christus
 Joau. 6 saa ofte vdi euangelio/ yngen kōmer til meg vde
 myn fader for dragit hānom/ Item huo som
 helst der haffaer hørdt aff faderen oc lærdt/
 Sand kōmer til meg/ aff huike ordt v y monne
 forstaa/ at Gud hand yndgiffuer selfuer the
 riige maiestætelig gaffue (troen) vdi syne vdi
 wolde mē i ftes hiarre v dē helligaad/ oc guds
 ordes hørelse/ Huiken tro omvender oc fornyer
 mennyskens hiarre oc synd aldelis/ ath de bliffue
 anderledes be fickedede end de førre vaare/ Di
 the indkōmer løst oc glæde til Guds bud oc
 In enchi. willie ath fuldkōme/ Saa som S. Augustinus
 Cap. 30 deilig bewissit/ y the hand seget/ ath da vore
 wi andelig fr y nar Gud giør oc skaber off/ icke
 ath hand skaber off mennyste/ huike hand til-
 forne giordt haffuer/ Men hand skaber off ath
 w y skalle

vi skulle vore gode mennyske / huilket hand
nu giorer med syn naade / At wi skulle vore eth
nyih creaturæ vdi Christo Jesu effter det sem
sagt er / O Gud skabe vdi meg eth rent herte /
Och forny vdi meg en rethsyndige aand hee
Aag / Oc siadan en gensødelse lader oss icke
blifue de samme i mod oc synd / som vi førre
værit haaffuer / Men hwn omvender oss ganske
oc gior oss fromme oc gode med ny synd och
tancke / oc skaffer i oss andelig læst oc glæde til
alt got at fuldcome / oc en brennendis kjerlighed
til Gud oc hans low ath elike aff hertier / Oc
hans faderlig villie alle tude gierne at effterfølge /
Naar troen viiser oss oc wi giør oss de xsielige
welgierninger / Som vor hymmelike fader oss
trøndelig bewysst haaffuer ved syn søn Iesum
Christum vor herre.

Aff huilket wi haaffue at mercke / At den
tro som her tallis om / det er icke den tro / so huer
naadeløst mennyske meen seg at haaffue / Men
det er den rætte læffuendis tro / som indgiffuis i
menniskens herte aff den helligaand ved de
wangelij predick oc hørelse / Huilken tro tiltager
seg Christum i rætte maade som schriften for
kender oc fram sætter hannom / och hans vels
gierninger / At hwn bekiender hannem for syn
saligheds gaffue / oc læfne ds exempel / oc rættelig
tiltager hans døds oc pinis oc opstandelses frødt
C Oc beken

We bekiender hannem for syn rættferdighed / viff
 hed / genløffelse / och helliggiørelffe vdi alle tider /
 huilden tro fallis aff S. powel fides per delectio
 onem operans Gal. 5. Snor hand siger / Fordi
 vdi Christo Jesu dwer huercken omstierelffe
 noget eller w omstierese / Men den tro som gior
 ved tierlighed / Oc at hwn giorer eth gæmle
 sændigt adams mennyske til en nyt creature / det
 bewyffer Paulus strax der effter til de Gal. Cap
 6. Fordi vdi Christo Jesu dwer huercken om
 stierelffe eller w omstierelse men en nyt creature
 der holder Apostelen eth nyeth creature for
 det mennyske som er fornyeth och igenfød ved
 den rætte leffuendis tro som gior ved tierlighed /

Tit. 1.

Huilden tro hand faller en ander sted fidem elec
 torum dei. Guds vdwoldes tro / Thi saa seger
 hand / Paulus guds tienner / oc Jesu Christi
 Apostel / effter Guds vdwolde menniskes tro / oc
 sandhedz bekendelse ect.

Och Augustinus faller same tro fidem gratiae
 naadens tro / fordi hwn grander seg paa naadens
 forettelser / och paa Gud faders barmhertighed
 vdi Christum / oc giuffuer seg til ved tierlighed
 Gudz hellige bud oc willie at elste oc effter følge
 Der for vilde Paulus icke frem sætte off til lerdø
 huer leff menniskes tro / Men Abrahams tro /
 di hwn fyndes at haffue været den rætte leffuendis
 tro / som bewiste seg ved tierlighed vdi alle
 dyder

vnder oc gode gierningier/ Thi saa læssis der om
 hānem vdi den første moisi bog/ om hans troes
 fruct/ Først at hand lydde Gud oc vdgick aff
 sijn fedderne land/ och til et andet land som han
 icke fiende/ Och boede der i arme bolige och
 hysse hysse/ och led stoer armod tolmodelig/
 Item han sette sijn liiff i fare oc løste sijn broders
 søns fengsel loth/ Hand lentte velfarendis mend
 hysse/ oc herberger Gud's Engle/ Item hand
 bad gott for sijn vwenner/ Item han befandt
 tro vdi den sterke frestelsse der hānem vor bødē
 aff Gud at offre sin søn Isaac/ huad vil mand
 merce sege/ end at som screfften taler om hannem
 At den staare fader Abraham en fader mange
 hednyngers/ ath hans lyge er icke befunden vdi
 æren/ som beuarit den alder høiestes loff/ Och
 vor vdi testamente med hannem ec/ Saa er det
 beuist huad tro paulus taler om vdi sine episteler
 saa mangfaldelig/ oc giffuer tilkiende ath vden
 hysse kand ingen teckis Gud/ Om huilcke rett
 skaffen tro dw mott ydermere læsse i skriften
 besønderlig Psal. 61. Ziere. 11. Ioan. 3. Act. 15
 Rom. 4 oc 9. Zebre. 11. Der giffuis samelig
 klar forstand paa hysse/ ath mand kand stille
 hysse fraa den falske døde selfgiordetro/ so mæge
 nu (dess være) bedrage denom selfsuck med/
 Om huilcken dw mott læsse. i Cor. 13. Et si ha
 beam oem fidem ec. i Timott. i fide nō ficta
 C u Tit.

Gen. 14.

Gen. 18.

Gen. 20.

Gen. 22.

Zebre. 11.

Ecc. 44.

Tit. 1. Confitentur se nosse deū factis aut negant.
Item 1 Ioan. 2. Qui dicit se nosse eum e mandata
eius nō custodit mendax est/ Iaco. 2. fides sine
operibus mortua est/ etc.

Strandelis paa det at denne scrift skull
syndes rettelig oc ensoldelig forstoed vforwend
eller torqueret/ vil ieg tilfalle de hellige fedres
screffter/ som alle tiide vdi formaels kircke haffue
lerd oc sct. faet endre. Ktelig same Apostelig lerdō
om mennyskens retferdiggiorelse ved troen/ och
Guds naade/ vden huilcken tro oc naade a'de
leffnet er ickon hipocrisis oc vgnehellighed for
Gud/ y her heuist oc got det syones for verden
Saa som Augustinus først bewiis vdi det
prefat som han scriffuer offuer den Psal/ 31.
Vñ skulle forsette troen ingen gierninger/ det er/
at nogē skal seges at giøre vel fer en han foer troē
Sordi de samme gierninger som seges at ske for
troen/ end dog de syones loulige for mennysken
De ere dog vnitte oc forfengelige/

In simo
bolo. Item Ciprianus martyre troen (siger hand)
mā forgange vdi alt vort leffnet/ Oc y aldt det
som skal nogē formue eller haffue bestand for
Cap 4 Gud/ Strandels Sedulius siger och saa/
ad rom. At retferdighedsens begiendelse som er aff Gud
er troen/ som troer paa den retferdig giorete/
Oc denne tro nar hun wordet retferdig giord/
Da

Da er hui wdt mennistens siel/ som en leffactig
 qweg rod er i Jorden/ och hui begiender att
 bæres fruct ved Guds loff/ etc. siger hand fram
 deles/ Der for er retferdighedsens rod (som
 er troen) icke aff gierninger/ Men gierningers
 fruct wore aff retferdighedsens rod h/ sō er troen/
 Item Gregorius bewijs det samme/ At vden i troen
 troen først holdes da kommer mand icke til
 tierligheden/ Di tierligheden gaar icke for troen/
 Men troen gaar for tierligheden/ Di ingen
 kand elste det/ som hand haaffuer icke troen/
 lyge som mand kand icke helder hobes der til etc/
 Her aff maag huer Christen menniste besynde/
 At denne lerdom om troens retferdighed som nu
 læres i den hellig kircke/ er icke fremmit lerd
 eller ny/ Men haaffuer waerit aff troens første
 begindelse lerd/ aff de rætte hellige fedre/ som
 haaffue haaffdt ræth grwndelig forstand paa den
 saude Apostelig lerdom oc fiendedom/

Der for bør nu att forskiwdes alt den
 falske fætterste lerdom/ som her i mod nogen
 tiid haaffuer waerit lerd/ enthen aff gammel tiid Ambro's
 eller nu/ besønderlig diss. gamle fætters lerd præfat
 dom/ som kalles Symachian Nazarei/ oc Pel. ad Gal.
 lagiam/ Guldke lerd/ att wor retferdiggjærelse hieo in
 haaffde sin begindelse aff oss sielffuer/ Oc att e. Cap
 wog kunde forhuerffue salighed och himmeriges

C in ære

ære hoff Gud met wore gierninger vden Guds
naade/ Oc at wi Christne eræ forplietede til at
holde alle Moisi laws Ceremonier och budord
om wi ville bliffue salige/ Desligest fordom
mes och heræ adt den falske gierningers lerdom/
som wore serhellige partidike ordens inwonde
haffue vdrobt oc screffuit i mod troens ret
ferdighz/ i det de haffue lerd at mennicken kunde
selfuer forhuersfue Guds naade met deres frii
willies gierninger/ oc naturlige macter/ Item
At mennicken kunde aff sin frij villie fuldfomme
Guds budord/ Item at de personer som gaff seg
i deres orden/ oc giore di tre hoffuit løfte/ kude
de forhuersfue den samme naade/ som mand foer
i doob/ Siden lærde de twert i mod/ at mand
skalde tnyle paa heller en var i had eller i venstast
med Gud/ och saa gransket de inthet saa got om
troen vdi penitencia/ Men de affløste onde
vantro personer for peninge oc gaffue styld w
besælige/ och drøppet deris falske afflad dorlig
offuer hoben alt/ om de haffde søndsens angren
oc wore screfftede/ oc at de lærde falske porticulere
de gierninger til syndernis affslettelse oc fyldeste
giørelse/ oc huad en giorde aff en god menyng
det var behaffueligt for Gud/ Oc mange fleræ
vildfareller som samme personere de serhellige
secter haffue besmytter den helig kircke med/
Troen oc Guds naade til formyndskelse oc bes
mærkelse

mørckelse/ oc med sig lerdøm hæffe debort
ferd Christi velgierninger oc velgierningers
bekiendelse/ vden huldken bekiendelse ingen rætt
Guds mørckelse ske kand/ Der for skal hver
voete oc beware seg fraa flyg pharisaiske falske
lerdøm/ som søder ond fruct aff seg/ Sem er
hipocrisis/ øgnehellighed/ falske hellighedz tillyd
oc formennelse/ andelig hoffmed/ oc goddenes
fælighed/ myshob/ Oc andre saadanne forderf
uelighedessou meniskens siæl kand offuerlæme
aff saadan falske bedragelig lerdøm.

O Her for ville vi nu bede den Almægtigste
Gud/ At hand vilde verdis til at beware
syn hellige Christne kircke fraa ald forserste
lerdøm oc vildfarelse/ Och hand vilde styre hende
vdi alle tude ved den helligaand vdi ald sand
hed oc hellighed/ Paa det hwn motte igenkæme
til en god fred oc endrectighed vdi ald Christelig
lerdøm/ och Evangeliske sandhed/ Att vi
Christne mennyske motte loffue och prise Gud
fader ved Jesum Christum med en sandhellig
dørckelse vdi aand oc sandhed effter hans hellige
villie/ Oc vi motte bode nu oc i vor dødz time
angribe med en sterck oc stadelig tro Guds
hellige ord oc foriettelser/ Ved huldken vi motte
nu oc da smage oc fornæme i vor hierte hans
ewige søde

ewige fæde godhed och barmhertighed / **¶**
der med indgaa vdi den ewige salighed
Der til hielp off Chrustus Jesus
vor Herre hulcken v ære tacken
oc loffuit nu oc euindelig,
A M E N.

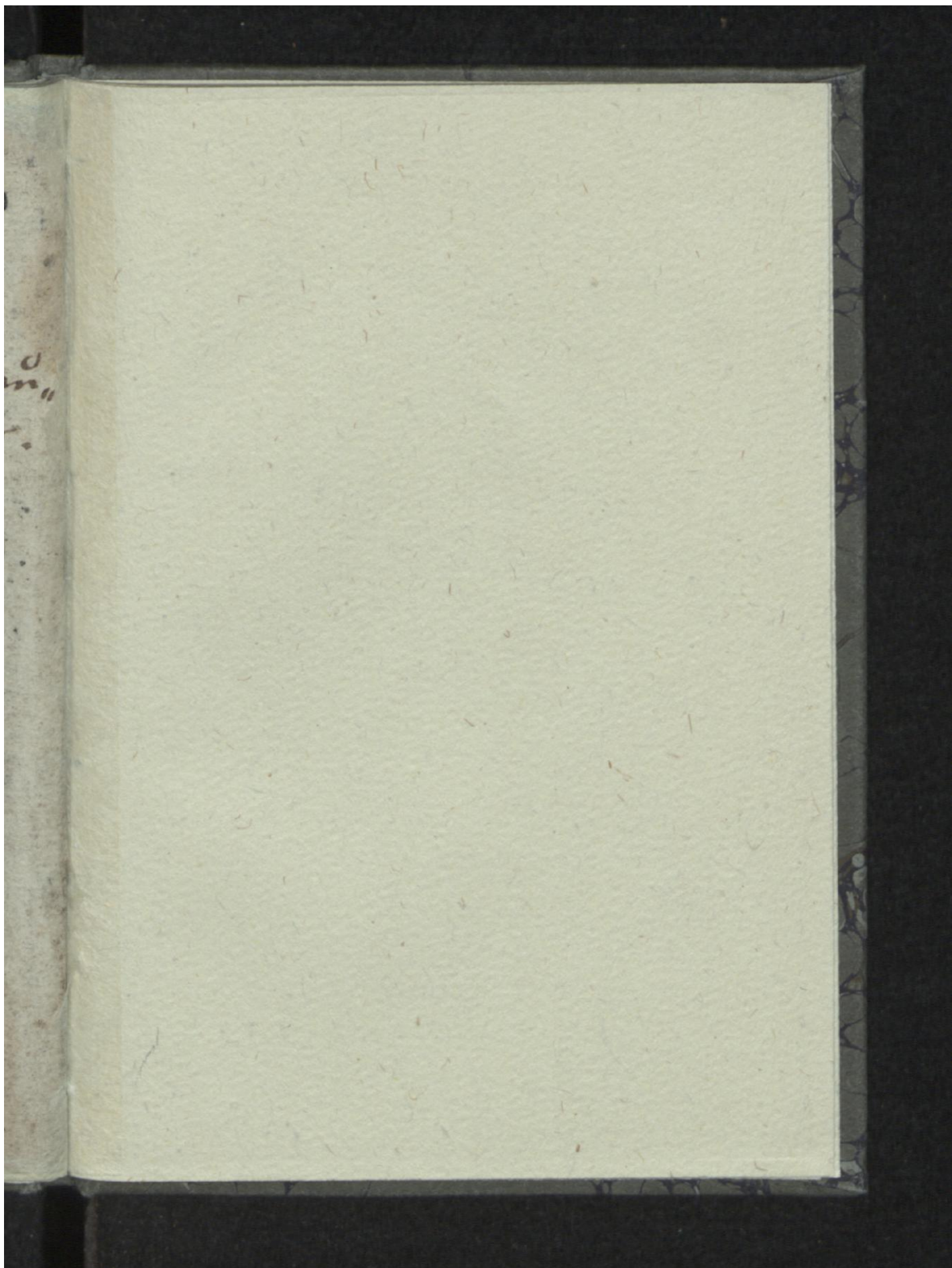
*Christiernus panlinus tan
galensis et monachus herus.*

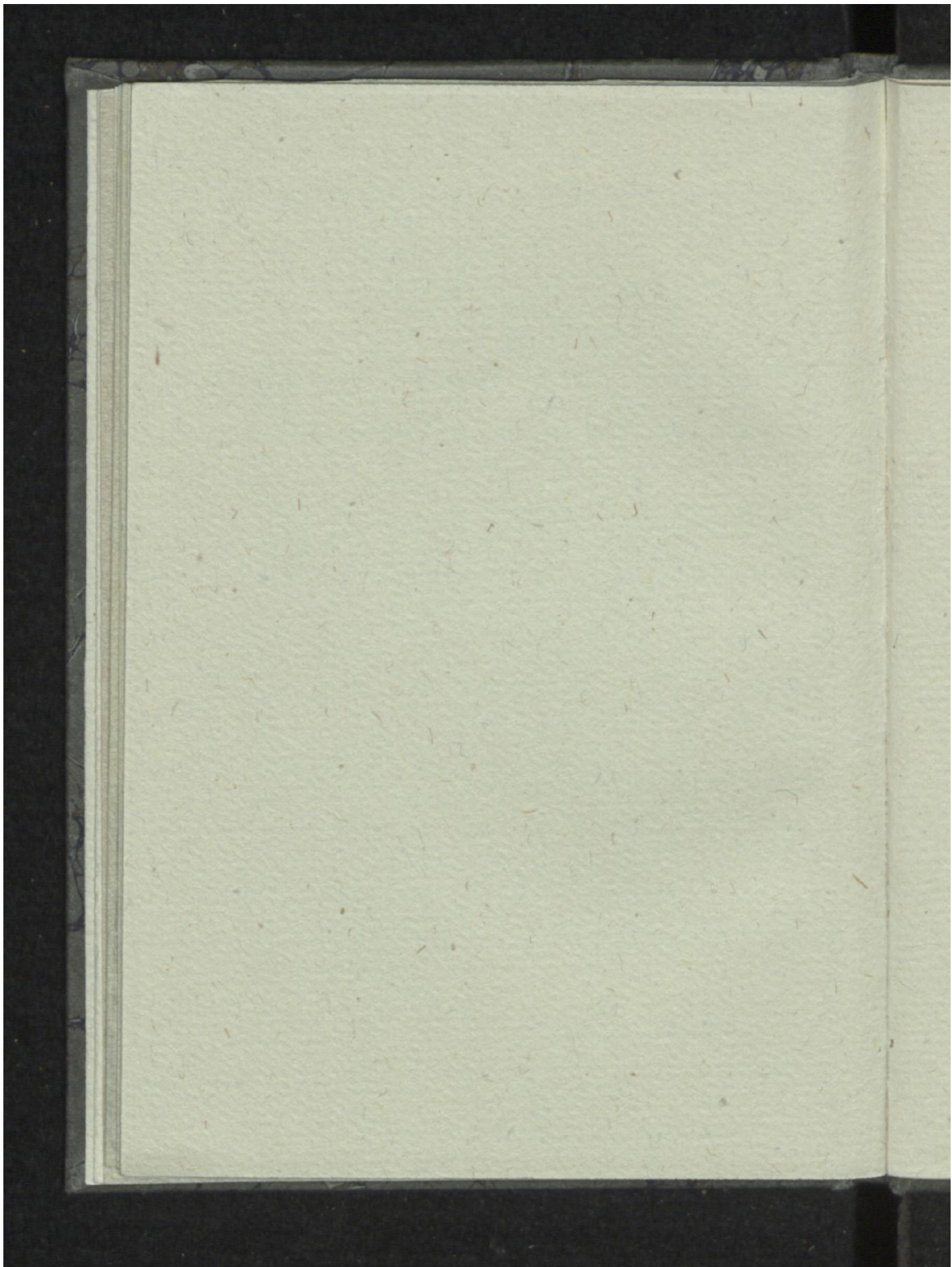
¶ Prentet i Rissmenhaffn off **¶**
Hans Wyngaard. Anno.
MD. D. XXX. E.

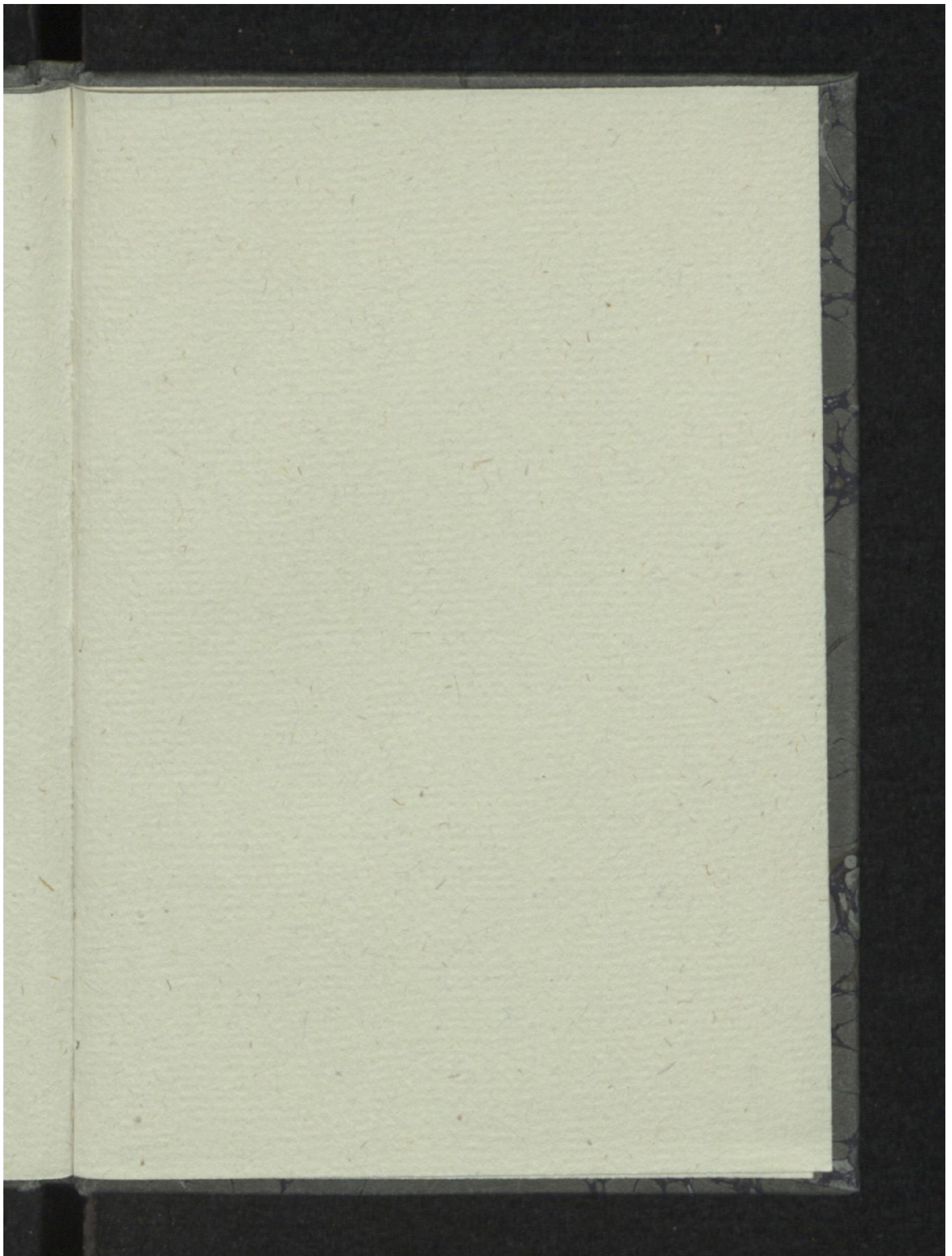
¶

14

12

Eget 1313 1987